

λύσσα.

Δέν πλάγιασε καθόλου.

Με τὸ παραμικρὸ τρίξιμο, με τὸν παραμικρὸ θόρυβο, πετιόταν ἀπάνω ψιθυρίζοντας:

— Αὐτὴ εἶνε!... Ἐρχεται.

Καὶ ἀμέσως ὠρμούσε πρὸς τὸ διαμέρισμα τῆς κόρης τῆς. Ἐφογκραζόταν πρῶτα κι' ἔπειτα ἔμπαινε μέσα καὶ κύτταζε. Μὰ τίποτε...

Τὸ διαμέρισμα ἐξακολουθοῦσε νὰ παραμένῃ ἀδειανό.

Οὔτε ἡ Φράγκα, οὔτε ἡ Σίμπιλ ἐπέστρεφαν.

Ἄλλὰ, σιγά-σιγά ἡ ὄργη τῆς κομῆσης ἔπεσε καὶ τὴν διαδέχτηκε ἕνας ἀπέραντος τρόμος, πού τῆς τὸν προκάλεσαν ἡ σκέψεις τῆς...

Τί θὰ ἔλεγε ἡ κοινωνία, ἡ κοινὴ γνώμη γιὰ τὴν ἐγκατάλειψί τῆς ἀπὸ τὴν κόρη τῆς, ἡ ὁποία εἶχε πάρει μαζί τῆς καὶ τὴν τρελλὴ ἀδελφὴ τῆς;

Ὅλη ἡ παρισινὴ κοινωνία ἐνδιαφερόταν πολὺ γιὰ τὴν Τερέζα καὶ γιὰ τὸ μυστηριώδες ἔγκλημα, τοῦ ὁποίου εἶχε πέσει θύμα.

Ὁ Τύπος, πού τὸν ἀπασχολοῦσε πολὺ κι' αὐτὸν ἡ ὑπόθεσις ἐκείνη, δὲν συμφωνοῦσε ὡς πρὸς τὸ δολοφόνου τῆς νέας γυναίκας. Καὶ ἂν ἀρκετὲς ἐφημερίδες κατηγοροῦσαν τὸν Ροθέρτο, ἡ ἄλλες, ἡ περισσότερες, τὸν θεωροῦσαν ἀθώο.

Αὐτὲς λοιπὸν ἡ τελευταῖες, δὲν θὰ ἔσπευδαν νὰ δημοσιεύσουν τίς κατηγορίες τῆς Φράγκας, τίς ὁποῖες ἐκείνη με δυσκολία συγκρατοῦσε μέσα τῆς;

Τότε καὶ ἡ κοινὴ γνώμη δὲν θὰ πίστευε αὐτὲς τίς ὑποψίες πού ἐστρέφοντο ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἰδίας... τῆς κομῆσης ντὲ Ροσβέλ;

Ἔτσι ἡ Ναδίνα πέρασε μιὰ νύχτα ἐλεεινὴ...

Τὸ πρωῖ, σὰν τρελλὴ ἀπὸ τὸ φόβο καὶ τὴν ἀγωνία τῆς, ἔστειλε νὰ τῆς θροῦν τὸν κ. ντὲ Κομβρεμόν.

Ἦταν ὁ μόνος στὸν ὁποῖο εἶχε ἐμπιστοσύνη, ὁ μόνος στὸν ὁποῖο, κρύβοντας τὴν ἀφορμὴ τῆς, μποροῦσε νὰ ἐκμυστηρευεῖται τὴν τρομερὴ ἀγωνία πού τὴν βασάνιζε.

Ἔπειτ' ἀπὸ λίγη ὥρα, ὁ ἀνακριτὴς ἔφθανε στὸ μέγαρο.

Τὴν θρῆκε με τὰ μάτια θαυλωμένα, με φυσιογνωμία ἀλλοιωμένη, με ἐπιδερμίδα φλογισμένη.

— Θεέ μου! φώναξε μόλις τὴν ἀντίκρουσε. Τί κατάστασις εἶν' αὐτὴ! Τί ἔχετε;... Ἄλλὰ δὲν θ' ἀνθέξετε, κυρία κόμησα, ἂν ἐξακολουθήσετε αὐτὴ τὴ ζωὴ... Θὰ προκαλέσετε μόνη σας τὸ θάνατό σας!...

— Ἄ! φώναξε ἡ Ναδίνα, ξεσπώντας σὲ λυγμούς. Μακάρι νὰ πέθαινα!

— Πρὸς Θεοῦ, ἡσυχάστε!... Τί συμβαίνει πάλι;

— Οὔτε ἡ Φράγκα, οὔτε ἡ Σίμπιλ ξαναγύρισαν ἀκόμα ἐδῶ... Ἐφυγε μακριὰ ἀπὸ μένα κ' ἡ ἄλλη κόρη μου... Ἐφυγε κι' αὐτὴ ἀπὸ τὸ πατρικὸ τῆς σπίτι, ὅπως καὶ ἡ Τερέζα... Δὲν σὰς τὸ εἶπα χθὲς ὅτι εἶμαι ἡ πιὸ δυστυχισμένη μητέρα τοῦ κόσμου;...

— Ἄ! ἔκανε ξαφνιασμένος ὁ κ. ντὲ Κομβρεμόν. Δὲν ξαναγύρισε ἡ Φράγκα;

— Ὁχι, δὲν ξαναγύρισε, ξαναεἶπε ἡ Ναδίνα. Ἀσφαλῶς θὰ κατέφυγε στὸ μέγαρο τῆς θαρῶνης Γιάκομπσεν, τῆς νουνᾶς τῆς, ἡ ὁποία θὰ τὴν προστατεύη... ὦ Θεέ μου! Πόσο δυστυχὴς εἶμαι... Καὶ ἂν ἀφήσουμε ἀκόμα κατὰ μέρος τὸ τί ὑποφέρει ἡ μητρικὴ μου καρδιά, ἡ ὁποία πληγώνεται ἔτσι σὲ ὅ,τι ἔχει πιὸ ἱερό, καὶ ἂν παραθλέψουμε τὴν ἐγκατάλειψι τὴν τρομερὴ μοναξιά, τὴν ἀπελπισία πού με ἀφανίζει, συλλογισθῆτε τί θὰ πῆ τώρα ὁ κόσμος, ὅταν μάθῃ ὅτι κ' ἡ ἄλλη μου κόρη ἔφυγε... Καταλαβαίνετε πὼς στὸ ἔξῃς ὁποιαδήποτε συκοφαντία ἐναντίον μου, θὰ γίνεται ἀμέσως πιστευτή...

— Ναι, ἀπάντησε ὁ ἀνακριτὴς. Πραγματικὰ εἶνε τρομερὴ ἡ θέσις σας!...

Καὶ καθὼς θυμήθηκε τὴν ἐντύπωσι με τὴν ὁποία εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ μέγαρο τῆς θαρῶνης Γιάκομπσεν, ἔπειτα ἀπὸ τίς κατηγορίες τῆς Παυλίνας ἐναντίον τῆς Ναδίνας, ψιθύρισε:

— Ἡ Φράγκα βέβαια θὰ εἶν' αὐτὴ πού ἐρεθίζει τὸς τῆς θαρῶνης. Αὐτὴ θὰ φταί, γιὰ τὸ μῖσος τῆς ἐναντίον τῆς Ναδίνας.

Καὶ καθὼς θυμήθηκε τὴν ἐντύπωσι με τὴν ὁποία εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ μέγαρο τῆς θαρῶνης Γιάκομπσεν, ἔπειτα ἀπὸ τίς κατηγορίες τῆς Παυλίνας ἐναντίον τῆς Ναδίνας, ψιθύρισε:

— Ἡ Φράγκα βέβαια θὰ εἶν' αὐτὴ πού ἐρεθίζει τὸς τῆς θαρῶνης. Αὐτὴ θὰ φταί, γιὰ τὸ μῖσος τῆς ἐναντίον τῆς Ναδίνας.

Ἄλλὰ τέλος πάντων, ἐξακολούθησε ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν κόμησα, πέστε μου εἰλικρινῶς σὲ τί ἀποδίδετε τὴ μεγάλη αὐτὴ ἔχθρα τῆς Φράγκας ἐναντίον σας;

Ἡ Ναδίνα δὲν δίστασε οὔτε μιὰ στιγμή ν' ἀπάντησε:

— ὦ! ξέρω ἀπὸ καιρὸ πὼς ἡ Φράγκα με μισεῖ πρὸ ἐντεκα χρόνων καὶ ξέρω καλὰ τὴν ἀφορμὴ τοῦ μίσους τῆς. Ἡ Φράγκα εἶνε ἕνα ἀλλόκοτο πλάσμα. Ἡ ἐντύπωσις πού τῆς ἔκανε μιὰ φορὰ κάτι, παραμένει γιὰ πάντα μέσα τῆς ἀναλλοίωτη. Ὅταν γεννήθηκε, ἐπειδὴ ἦταν τρομερὰ φιλασθενὴ, τὴν ἀγάπησα περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀδελφὴ τῆς. Μὰ κ' ἡ Φράγκα μου ἀνταπέδιδε τὴν ἀγάπη μου μ' ἕνα πάθος πού με τρόμαζε. Καποτε ὅμως ἀναγκάστηκα νὰ φύγω γιὰ τὴν Ἀθῆνα, συνοδεύοντας ἐκεῖ τὸν σύζυγό μου. Ἡ Φράγκα, λοιπὸν, ἀπὸ ζηλοτυπία πρὸς τὸν πατέρα τῆς, δὲν μπόρεσε νὰ με συγχωρήσῃ ποτὲ γιὰ τὴν ἀναχώρησί μου αὐτὴ. Καὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ἡ ἀπειρὴ ἀγάπη τῆς μετεβλήθη σὲ μεγάλο, σὲ φοβερὸ μῖσος, τὸ ὁποῖο ποτὲ δὲν ἐλαττώθηκε πειὰ. Καὶ σήμερα πού ἔχω τόση ἀνάγκη στοργῆς καὶ παρηγορίας, μ' ἐχθρεύεται ἀκόμα περισσότερο, παρασύροντας στὸν ἀγῶνα τῆς ἐναντίον μου ὄλους, ὅσοι τὴν πλησιάζουν... Ναι, ὄλους!... Καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν θαρῶνη Γιάκομπσεν, ἡ ὁποία προηγουμένως με ἀγαποῦσε μέχρι λατρείας.

— Δὲν ἤρθατε ποτὲ σὲ ἐξηγήσεις με τὴν θαρῶνη Γιάκομπσεν σχετικῶς; Δὲν ἔτυχε ποτὲ νὰ τῆς πῆτε τὰ πράγματα αὐτὰ καθαρὰ, ὅπως τὰ εἶπατε σὲ μένα; ρώτησε ὁ κ. ντὲ Κομβρεμόν, τὸν ὁποῖο εἶχε συγκινήσει ὁ τόνος τῆς ἀπελπισίας με τὸν ὁποῖο μιλοῦσε ἡ κόμησα.

— Γιὰ ποιὸ λόγο; ἔκανε ἐκείνη. Πὼς μποροῦσα νὰ πάω ν' ἀπαγγεῖλω μιὰ τέτοια κατηγορία ἐναντίον τῆς Φράγκας;

— Τώρα ὅμως, ἀγαπητὴ κόμησα, τὰ πράγματα ἔφτασαν σὲ πολὺ σοβαρὸ σημεῖο καὶ πρέπει νὰ καταπνίξετε κάθε ἄλλο αἰσθημα μέσα σας. Ἡ θαρῶνη δὲν πρέπει νὰ δίνη ἄσυλο στὴν ἀντάρτιδα αὐτὴν κόρη σας καὶ νὰ φαίνεται ὅτι τὴν προστατεύη ἐναντίον σας! Ἡ γνώμη τῆς θαρῶνης ἔχει μεγάλη ἀπήχησι στὴν κοινωνία, ὄχι μόνο γιατί ἔχει μεγάλο ὄνομα καὶ ἀπειρα πλοῦτη, ἀλλὰ γιατί καὶ ὡς γυναῖκα ἀπολαμβάνει τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως ὄλου τοῦ κόσμου...

— Δὲν θὰ κατορθώσω ποτὲ νὰ τῆς θγάλω τίς προκαταλήψεις πού ὑπάρχουν μέσα τῆς ἀπὸ καιρὸ, ἀπάντησε ἡ Ναδίνα.

— Μοῦ φαίνεσθε ὅτι ἀπατάσθε, εἶπεν ὁ ἀνακριτὴς. Ἡ θαρῶνη Γιάκομπσεν εἶνε γυναῖκα εὐθυτάτη. Ἄν θρῆσκειται, στὴν περίπτωσι αὐτὴ, σὲ πλάνη, αὐτὸ εἶν' ἀνθρώπινο. Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν τῆς μιλήσετε ὅπως μιλήσατε σὲ μένα προηγουμένως, ἂν ἡ θαρῶνη μπορέσῃ νὰ διαβάσῃ στὴν καρδιά σας, ὅπως διάβασα σ' αὐτὴν ἐγώ, ἂν πεισθῇ γιὰ τὸ τί ὑποφέρετε ἀπὸ τὸ ἄτοπο φέριμο καὶ τῆς μιάς καὶ τῆς ἄλλης κόρης σας, θὰ διώξῃ τίς ἐναντίον σας προκαταλήψεις πού τῆς ἐνέπνευσε ἡ Φράγκα, καὶ θὰ σὰς δώσῃ μάλιστα τὴν ὑποστήριξί τῆς ἀπέναντι ὄλων. Σὰς τὸ ἐπαναλαμβάνω: Ἡ γνώμη τῆς θαρῶνης Γιάκομπσεν στὴν ὑπόθεσι αὐτὴν, θαρῶνει πολὺ κ' εἶνε ἀνάγκη νὰ τὴν ἔχετε με τὸ μέρος σας.

— Γι' αὐτὸ με συμβουλεύετε νὰ πάω νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ βέβαια; ρώτησε ἡ Ναδίνα, πού φαινόταν ὅτι τὴν τρόμαζε κάπως αὐτὴ ἡ ἰδέα.

— Βεβαίωτατα. Καὶ μάλιστα εἶνε φρόνιμο νὰ πάτε νὰ τὴν ἐπισκεφθῆτε σήμερα, πρὶν διαδοθῇ στὴν κοινωνία ἡ εἶδησις τῆς φυγῆς τῆς Φράγκας. Ἄμα κατορθώσετε νὰ συγκινήσετε τὴν καρδιά τῆς θαρῶνης — κι' αὐτὸ δὲν τὸ θεωρῶ δύσκολο —

θὰ τὴν δῆτε νὰ ἐπιβάλλῃ ἡ ἴδια στὴν Φράγκα νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ πατρικὸ τῆς σπίτι. Κι' αὐτὸ θὰ ἔχη μεγάλη, πολὺ μεγάλη σημασία γιὰ σὰς.

Ἡ Ναδίνα δὲν ἀπάντησε.

ἔχει ἀνάγκη νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ σκεφθῇ μόνη, σχετικῶς με τὴ συμβουλὴ πού τῆς εἶχε δώσει ὁ κ. ντὲ Κομβρεμόν.

(Ἀκολουθεῖ)

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β' (Τηλέφωνον: 26-135)

Ἰδρυτής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής : ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Ἐσωτερικοῦ δι' ἕν ἔτος Δραχ. 200

Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6

ἑξάμηνος » 100

Ἀμερικῆς » 7

καὶ δι' ὄλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἑτησίᾳ συνδρομὴ σελλίνια 30. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ,

Ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β'.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου Δραχ. 4.

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν, ἡ Ἐταιρία New York News Agency General P. O. Box 497, New York City, ἐκπροσωποῦμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοῦλου.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ἡ κ. Ἡλέκτρα Ν. Παρασκευοπούλου καὶ ὁ κ. Χρῆστος Φραγκόπουλος ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Τοῖς εὐχόμεθα πάσαν εὐτυχίαν.

Ν. Κ.